Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

2. aprill 2020*

[15. juuni 2020. aasta määrusega parandatud tekst]

Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikkel 9 – Määrus (EL) 2017/1001 – Artikkel 9 – Kaubamärgiga antavad õigused – Kasutamine – Kauba ladustamine selle pakkumise või turuleviimise otstarbel – Veebimüügiplatvormil müüdava ja kaubamärgist tulenevat õigust rikkuva kauba ladustamine postitamise otstarbel

Kohtuasjas C-567/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 26. juuli 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. septembril 2018, menetluses

Coty Germany GmbH

versus

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon Europe Core Sàrl,

Amazon FC Graben GmbH,

Amazon EU Sàrl,

EUROOPA KOHUS (viies koda)

koja president E. Regan, kohtunikud I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (ettekandja) ja C. Lycourgos,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: osakonnajuhataja D. Dittert,

arvestades kirjalikku menetlust ja 19. septembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– [15. juuni 2020. aasta määrusega parandatud tekst] Coty Germany GmbH, esindajad: *Rechtsanwälte* M. Fiebig, F. Seiler, B. Weichhaus ja A. Lubberger,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

– Amazon Services Europe Sàrl ja Amazon FC Graben GmbH, esindajad: *Rechtsanwälte* V. von Bomhard, C. Elkemann ja A. Lambrecht,

– [15. juuni 2020. aasta määrusega parandatud tekst] Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller, M. Hellmann ja U. Bartl,

– Euroopa Komisjon, esindajad: G. Braun, É. Gippini Fournier ja S. L. Kalėda,

olles 28. novembri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) (redaktsioonis, mis kehtis enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21) tehtud muudatusi) artikli 9 lõike 2 punkti b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikli 9 lõike 3 punkti b.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt Coty Germany GmbH (edaspidi „Coty“) ning teiselt poolt Amazon Services Europe Sàrli, Amazon Europe Core Sàrli, Amazon FC Graben GmbH ja Amazon EU Sàrli vahelises kohtuvaidluses selle üle, et kolmandast isikust müüja müüb veebiplatvormil www.amazon.de ilma Coty loata parfüümipudeleid, millega seoses ei ole kaubamärgist tulenevad õigused ammendunud.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 207/2009

3 Määruse nr 207/2009 (redaktsioonis, mis kehtis enne määrusega 2015/2424 sisse viidud muudatusi) artikli 9 „[ELi] kaubamärgiga antavad õigused“ lõigetes 1 ja 2 oli ette nähtud:

„1. [ELi] kaubamärk annab omanikule selle kasutamise ainuõiguse. Omanikul on õigus takistada kõikidel kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus ilma tema loata:

a) kõiki tähiseid, mis on identsed [ELi] kaubamärgiga, kaupade või teenuste puhul, mis on identsed nendega, mille jaoks on registreeritud [ELi] kaubamärk;

b) kõiki tähiseid, kui identsuse või sarnasuse tõttu [ELi] kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu [ELi] kaubamärgi ja tähisega kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et avalikkus võib need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et tähist seostatakse kaubamärgiga;

c) kõiki tähiseid, mis on identsed või sarnased [ELi] kaubamärgiga, seoses kaupade või teenustega, mis ei ole sarnased nende kaupade ja teenustega, mille jaoks [ELi] kaubamärk on registreeritud, kui [ELi] kaubamärgil on liidus maine ja kui kõnealuse tähise kasutamine ilma tungiva põhjuseta tähendaks [ELi] kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamist või kahjustamist.

2. Lõike 1 alusel võib muu hulgas keelata järgmised toimingud:

[…]

b) kõnealuse tähisega kaupade pakkumine, turuleviimine või nende ladustamine nimetatud otstarbel või kõnealuse tähisega teenuste pakkumine või osutamine;

[…]“.

4 Määrus nr 207/2009 (redaktsioonis, mis kehtis pärast määrusega 2015/2424 sisse viidud muudatusi) tunnistati kehtetuks ja asendati alates 1. oktoobrist 2017 määrusega 2017/1001.

Määrus 2017/1001

5 Määruse 2017/1001 artiklis 9 on sätestatud:

„1. ELi kaubamärgi registreerimine annab kaubamärgiomanikule selle suhtes ainuõiguse.

2. Ilma et see piiraks kaubamärgiomanike õigusi, mis on omandatud enne ELi kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva või prioriteedikuupäeva, on sama ELi kaubamärgi omanikul õigus takistada kõiki kolmandaid isikuid kasutamast äritegevuse käigus ilma tema loata kaupade või teenustega seoses mis tahes tähist, kui:

a) tähis on identne ELi kaubamärgiga ja seda kasutatakse kaupade või teenuste puhul, mis on identsed nendega, mille suhtes ELi kaubamärk on registreeritud;

b) tähis on identne või sarnane ELi kaubamärgiga ning seda kasutatakse kaupade või teenuste puhul, mis on identsed või sarnased selliste kaupade või teenustega, mille suhtes ELi kaubamärk on registreeritud, kui nende segiajamine üldsuse poolt on tõenäoline; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et tähist seostatakse kaubamärgiga;

c) tähis on identne või sarnane ELi kaubamärgiga, sõltumata sellest, kas seda kasutatakse seoses kaupade või teenustega, mis on identsed, sarnased või ei ole sarnased nende kaupade või teenustega, mille suhtes kõnealune ELi kaubamärk on registreeritud, juhul kui ELi kaubamärk on liidus üldtuntud ja juhul kui kõnealuse tähise põhjuseta kasutamine tähendaks ELi kaubamärgi eristusvõime või omandatud maine ebaausat ärakasutamist või kahjustamist.

3. Lõike 2 alusel võib eelkõige keelata järgmised toimingud:

[…]

b) tähisega kaupade pakkumine, turulelaskmine või ladustamine nimetatud otstarbel või tähisega teenuste pakkumine või nendele osutamine;

[…]“.

Direktiiv 2000/31/EÜ

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul („direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta“) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399) artikli 14 „Teabe talletamine“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Kui osutatakse infoühiskonna teenust, mis seisneb teenuse saaja poolt pakutava teabe talletamises, tagavad liikmesriigid, et teenuseosutaja ei vastuta teenuse saaja taotluse põhjal talletatava teabe eest järgmistel tingimustel:

a) teenuseosutajal ei ole tegelikku teavet ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta ja kahjutasunõuete osas ei tea ta fakte või asjaolusid, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave,

   või

b) sellisest asjaoludest teadlikuks saades kõrvaldab teenuseosutaja kiiresti teabe või tõkestab juurdepääsu sellele.“

Direktiiv 2004/48/EÜ

7 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32) artikli 11 „Kohtulikud tõkendid“ esimeses lauses on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad, et kohtuasutused võivad esitada rikkuja suhtes edasist rikkumist keelavad tõkendid, kui kohtuotsusega on leitud, et intellektuaalomandi õigusi on rikutud.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

8 Cotyle, kes turustab parfüüme, kuulub numbriga 876 874 registreeritud ja kaupade „parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid“ jaoks kaitstud ELi kaubamärgi DAVIDOFF (edaspidi „vaidlusalune kaubamärk“) litsents.

9 Amazon Services Europe pakub kolmandatest isikutest müüjatele võimalust avaldada oma kauba müügipakkumisi veebisaidi www.amazon.de alajaotuses „Amazon-Marketplace“. Müügi korral sõlmitakse kauba müügi lepingud nende kolmandatest isikutest müüjate ja ostjate vahel. Kolmandatest isikutest müüjatel on ka võimalus osaleda programmis „Amazoni kaudu saatmine“, mis tähendab seda, et kaupa ladustavad Amazoni kontserni kuuluvad äriühingud, nende seas Amazon FC Graben, kes käitab ühte ladu. Kauba saatjad on äriühingu välised teenuseosutajad.

10 Coty kontrollostja tellis 8. mail 2014 veebisaidi www.amazon.de kaudu ühe pudeli parfüümi „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, mida pakkus müügiks kolmandast isikust müüja (edaspidi „müüja“) ja mille saatja oli selle programmi raames Amazoni kontsern. Pärast seda, kui Coty oli saatnud müüjale hoiatuse põhjendusel, et asjaomasest kaubamärgist tulenevad õigused ei ole ammendunud seoses kaupadega, mis müüja Amazon FC Grabenile vastava programmi raames üle andis, kuna neid kaupu ei ole selle kaubamärgi all viidud liidus turule kaubamärgiomaniku poolt või tema loal, võttis müüja kirjalikult kohustuse rikkumine lõpetada, millele lisati klausel, et kohustuse täitmata jätmise korral on kohaldatav trahv.

11 Coty palus 2. juuni 2014. aasta kirjas Amazon Services Europe'il anda kõik müüja nimel Amazon Services Europe'i juures ladustatud asjaomase kaubamärgiga tähistatud parfüümipudelid talle üle. Amazon Services Europe saatis Cotyle 30 lõhnaõlipudelit sisaldava paki. Pärast seda, kui üks teine Amazoni kontserni kuuluv äriühing oli Cotyle teatanud, et 30st saadetud lõhnaõlipudelist 11 pärinevad teise müüja laovarudest, palus Coty Amazon Services Europe'il teha talle teatavaks selle teise müüja nimi ja aadress, kuna 30 lõhnaõlipudelist 29 puhul ei ole kaubamärgist tulenevad õigused ammendunud. Amazon Services Europe vastas, et ta ei saa seda palvet täita.

12 Kuna Coty leidis, et esiteks Amazon Services Europe'i ja teiseks Amazon FC Grabeni tegevus rikub asjaomasest kaubamärgist tulenevat õigust, siis nõudis Coty sisuliselt, et neid kahte äriühingut kohustataks sanktsiooni hoiatusel hoiduma kaubamärki Davidoff Hot Water kandvate parfüümide ladustamisest või saatmisest või nende ladustada või saata laskmisest Saksamaal kaubandustegevuses, kui need kaubad ei ole liidu turule viidud tema loal. Teise võimalusena palus ta, et nimetatud äriühingutele pandaks samasisuline kohustus seoses kaubamärgi Davidoff Hot Water EdT 60 ml parfüümidega, ja kolmanda võimalusena, et asjaomastele äriühingutele pandaks samasisuline kohustus seoses kaubamärgiga Davidoff Hot Water EdT 60 ml tähistatud parfüümidega, mis on ladustatud müüja nimel või mida ei saa seostada ühegi teise müüjaga.

13 Landgericht (esimese astme kohus, Saksamaa) jättis Coty hagi rahuldamata. Ka tema apellatsioonkaebus jäeti rahuldamata, kuna apellatsioonikohus leidis eelkõige, et Amazon Services Europe ei olnud asjaomast kaupa ladustanud ega teele saatnud ning et Amazon FC Graben oli hoidnud seda kaupa müüja ja muude kolmandatest isikutest müüjate nimel.

14 Coty esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule kassatsioonkaebuse. Selles kohtus on vastutajateks üksnes Amazon Services Europe ja Amazon FC Graben.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kassatsioonkaebuse rahuldamine sõltub osas, milles Coty vaidlustab sellega apellatsioonikohtu hinnangu, et Amazon FC Graben ei vastuta kaubamärgist tuleneva õiguse rikkumise eest teo toimepanijana, sellest, kuidas tõlgendada määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punkti b.

16 Ta rõhutab eelkõige, et kassatsioonkaebuse lahendus sõltub sellest, kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et isik, kes ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa kolmanda isiku jaoks, olemata sellest rikkumisest teadlik, ladustab nimetatud kaupa selle pakkumise või turuleviimise otstarbel nende sätete tähenduses, isegi kui üksnes kolmas isik kavatseb seda kaupa pakkuda või turule viia.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab samuti, et kuna Coty tugineb oma nõuetes kordumise ohule, siis on tema hagi põhjendatud üksnes siis, kui tuvastatakse, et Amazoni kontserni asjaomaste äriühingute tegevus on õigusvastane nii põhikohtuasja asjaolude asetleidmise kui ka kassatsioonkaebuse kohta tehtava otsuse kuulutamise kuupäeval.

18 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas isik, kes kolmanda isiku huvides ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa, ilma et ta oleks rikkumisest teadlik, ladustab seda kaupa pakkumise või turuleviimise otstarbel, kui kavatsust kaupa pakkuda või turule viia ei ole temal endal, vaid üksnes kolmandal isikul?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

Vastuvõetavus

19 Coty väidab esiteks, et eelotsuse küsimus, nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus on selle esitanud, puudutab peamiselt laopidajat, kes ei osuta mingit abi tema juures ladustatud kauba müügiks pakkumisel, müügil ega turuleviimisel. Amazon FC Grabeni olemus ei ole aga selline, arvestades Amazoni kontserni teiste äriühingute pakutavaid teenuseid asjaomase kauba turuleviimise raames, mistõttu ei saa välistada, et eelotsuse küsimus puudutab hüpoteetilist probleemi või sellel küsimusel puudub piisav seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega.

20 Teiseks märgib Coty, et eelotsusetaotluses esitatud põhikohtuasja vastustajate kirjeldus ei kajasta piisavalt Amazon Services Europe'i ja Amazon FC Grabeni rolli asjaomase kauba turuleviimisel. Ta väidab selles kontekstis, et müügiteadaannetes ja müügilepingu täitmisel asendavad need äriühingud müüjat täielikult. Lisaks tutvustas Amazon Services Europe'i ja Amazon EU korraldusel Amazon Europe Core asjaomast kaupa pidevalt veebisaidil www.amazon.de Google'i otsingumootori reklaamteadaannete abil, mis sisaldasid viidet pakkumustele nii Amazon EU enda nimel kui ka kolmandate isikute pakkumustele, mida haldab Amazon Services Europe. Seega läheb põhikohtuasja vastustajate tegevus tervikuna tunduvalt kaugemale rollist, mida eBay täitis asjas, milles tehti 12. juuli 2011. aasta kohtuotsus L'Oréal jt (C-324/09, EU:C:2011:474).

21 Selles osas piisab, kui märkida, et eelotsuse küsimustele vastates on Euroopa Kohtul liidu ja liikmesriigi kohtute pädevuse jaotuse raames ülesanne võtta arvesse eelotsuse küsimuste faktilist ja õiguslikku konteksti, nagu see on kindlaks määratud eelotsusetaotluses (5. detsembri 2017. aasta kohtuotsus M.A.S. ja M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, punkt 24, ning 14. novembri 2019. aasta kohtuotsus Spedidam, C-484/18, EU:C:2019:970, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Kuna üksnes eelotsusetaotluse esitanud kohus on pädev tuvastama ja hindama faktilisi asjaolusid tema menetletavas kohtuasjas, peab Euroopa Kohus üldjuhul piirduma hinnangu andmisega neile asjaoludele, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustas talle esitada, ja seega lähtuma olukorrast, mis selle liikmesriigi kohtu hinnangul on tuvastatud, ning sealjuures ei saa Euroopa Kohtule olla siduvad ühe menetluspoole oletused (8. juuni 2016. aasta kohtuotsus Hünnebeck, C-479/14, EU:C:2016:412, punkt 36 ja viidatud kohtupraktika).

23 Üksnes asja menetleval ja selles tehtava lahendi eest vastutaval liikmesriigi kohtul on õigus kohtuasja eripära arvesse võttes hinnata nii eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Seega, kui küsimused on esitatud liidu õigusnormi tõlgendamise kohta, on Euroopa Kohus üldjuhul kohustatud vastama (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, punkt 18 ja viidatud kohtupraktika).

24 Sellest järelduvalt eeldatakse, et liidu õigust puudutavad küsimused on asjakohased. Euroopa Kohus võib keelduda liikmesriigi kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamast üksnes juhul, kui on ilmne, et taotletaval liidu õigusnormi tõlgendusel puudub igasugune seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda talle esitatud küsimustele tarvilik vastus (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, punkt 19 ja viidatud kohtupraktika).

25 Sellega ei ole käesoleval juhul aga tegemist.

26 Esiteks, nagu nähtub selgelt eelotsusetaotlusest ja on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 15, sõltub kassatsioonkaebuse tulemus eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punkti b tõlgendusest, mida see kohus taotleb, et tuvastada Amazon FC Grabeni võimalik vastutus Coty kaubamärgist tuleneva õiguse rikkumise eest.

27 Teiseks on Euroopa Kohtule teada talle esitatud küsimusele tarviliku vastuse andmiseks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud. Nimelt nähtub eelotsusetaotlusest selgesti ühelt poolt, et Amazon Services Europe pakub kolmandatest isikutest müüjatele võimalust avaldada oma kauba müügipakkumisi veebisaidi www.amazon.de alajaotuses „Amazon-Marketplace“, ja teiselt poolt, et Amazon FC Graben käitab ladu, kus hoiti asjaomast kaupa.

28 Lisaks, mis puutub asjaolusse, et eelotsusetaotluses puudub Amazon EU ja Amazon Europe Core'i kirjeldus, siis tuleb tõdeda, et nende äriühingute võimalik vastutus ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses oleva kassatsioonkaebuse ega seega eelotsusetaotluse ese.

29 Järelikult on eelotsuse küsimus vastuvõetav.

Sisulised küsimused

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimusega sisuliselt selgitada, kas määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa kolmanda isiku jaoks, ilma et ta oleks rikkumisest teadlik, tuleb pidada seda kaupa pakkumise või turuleviimise otstarbel ladustavaks, kui see isik ise neid eesmärke ei taotle.

31 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 sõnastusele, mille sisu on üle võetud määruse 2017/1001 artikli 9 lõigetes 1 ja 2, annab ELi kaubamärk omanikule ainuõiguse takistada kõikidel kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus kõiki tähiseid, mis on selle kaubamärgiga identsed, kaupade või teenuste puhul, mis on identsed nendega, mille jaoks on registreeritud asjaomane kaubamärk, või tähiseid, mille puhul identsuse või sarnasuse tõttu ELi kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu selle kaubamärgi ja tähisega kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et avalikkus võib need omavahel segi ajada, või tähiseid, mis on identsed või sarnased ELi kaubamärgiga, seoses kaupade või teenustega, mis ei ole sarnased nende kaupade ja teenustega, mille jaoks ELi kaubamärk on registreeritud, kui ELi kaubamärgil on liidus maine ja kui kõnealuse tähise kasutamine ilma tungiva põhjuseta tähendaks ELi kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamist või kahjustamist.

32 Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõige 2, mille sisu on võetud üle määruse 2017/1001 artikli 9 lõikes 3, sisaldab näitlikku loetelu neist kasutusviisidest, mida kaubamärgiomanik võib määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 1 alusel keelata (vt selle kohta 23. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Google France ja Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 65).

33 Nende hulgas on määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punktis b, mille sisu on üle võetud määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punktis b, toodete pakkumine, turuleviimine või ladustamine nimetatud otstarbel.

34 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest esiteks, et põhikohtuasja vastustajad üksnes ladustasid asjaomast kaupa, ilma et nad oleksid seda ise müügiks pakkunud või turule viinud, ning teiseks, et nad ei kavatsenud seda kaupa ka müügiks pakkuda ega turule viia.

35 Seega tuleb kindlaks teha, kas sellist ladustamist saab käsitada kaubamärgi „kasutamisena“ määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõigete 1 ja 2 tähenduses, ning eelkõige, kas seda saab käsitada kauba „ladustamisena“ pakkumise või turuleviimise otstarbel määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b tähenduses, mille sisu on üle võetud määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punktis b.

36 Sellega seoses tuleb esiteks meenutada, et määruses nr 207/2009 ja määruses 2017/1001 ei ole mõistet „kasutamine“ nende määruste artikli 9 tähenduses määratletud.

37 Euroopa Kohtul on siiski juba olnud võimalus rõhutada, et „kasutamine“ selle tavatähenduses eeldab aktiivset tegevust ja otsest või kaudset kontrolli kasutamist kujutava toimingu üle. Ta on märkinud sellega seoses, et määruse nr 207/2009 artikli 9 lõige 2, mille sisu on korratud määruse 2017/1001 artikli 9 lõikes 3, milles on esitatud näitlik loetelu neist kasutusviisidest, mida kaubamärgiomanik võib keelata, hõlmab üksnes kolmandate isikute aktiivset tegevust (vt selle kohta 3. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134, punktid 39 ja 40, ning 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Mitsubishi Shoji Kaisha ja Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe, C-129/17, EU:C:2018:594, punkt 38).

38 Euroopa Kohus on samuti märkinud, et nende sätete eesmärk on anda kaubamärgiomanikule õiguslik vahend, mis võimaldab tal keelata ja seega lõpetada oma kaubamärgi mis tahes kasutamine kolmanda isiku poolt ilma tema loata. Samas on ainult kolmandal isikul, kes saab kasutamisele vastavat tegevust otseselt või kaudselt kontrollida, tegelikult võimalik vastavat kasutamist lõpetada ning seega nimetatud keeldu järgida (vt selle kohta 3. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134, punkt 41).

39 Euroopa Kohus on ka korduvalt otsustanud, et kaubamärgiomaniku kaubamärgiga identse või sarnase tähise kasutamine kolmanda isiku poolt eeldab vähemalt seda, et kolmas isik kasutab tähist oma kaubandusteadaannetes. Isik võib seega võimaldada oma klientidel kaubamärkidega identseid või sarnaseid tähiseid kasutada, ise neid tähiseid kasutamata (vt selle kohta 23. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Google France ja Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 56).

40 Nii on Euroopa Kohus leidnud seoses e-kaubanduse platvormi haldamisega, et veebimüügiplatvormil kuvatavate müügipakkumiste puhul kasutab kaubamärkidega identseid või sarnaseid tähiseid selle platvormi haldaja kliendist müüja, mitte haldaja ise (vt selle kohta 12. juuli 2011. aasta kohtuotsus L’Oréal jt, C-324/09, EU:C:2011:474, punkt 103).

41 Ta on ka märkinud seoses äriühinguga, kelle peamine tegevusala on enda või kolmanda isiku toodetud joogi villimine purkidesse, et teenuseosutaja, kes piirdub kolmanda isiku tellimusel ja viimase juhiste kohaselt joogi villimisega purkidesse, millele on juba kantud kaubamärkidega sarnased tähised ja kes seega täidab lihtsalt tehnilist osa lõpptoote tootmisprotsessist, ilma et tal endal oleks vähimatki huvi nende joogipurkide välimuse ja eelkõige neil olevate tähiste vastu, ei „kasuta“ ise neid tähiseid, vaid loob üksnes tehnilised tingimused, mis on vajalikud selleks, et kolmas isik saaks neid tähiseid kasutada (vt selle kohta 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, punkt 30).

42 Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et kuigi ettevõtja, kes impordib või annab laopidajale üle temale mittekuuluva kaubamärgiga kaupu nende turuleviimise eesmärgil, „kasutab“ selle kaubamärgiga identset tähist, ei kehti see tingimata laopidaja kohta, kes osutab teise isiku kaubamärki kandvate kaupade ladustamise teenust (vt selle kohta 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus TOP Logistics jt, C-379/14, EU:C:2015:497, punktid 42 ja 45).

43 Tähise kasutamiseks vajalike tehniliste tingimuste loomine ja selle teenuse eest tasu saamine ei tähenda, et sellise teenuse osutaja ise seda tähist kasutab (vt selle kohta 23. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Google France ja Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 57, ja 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, punkt 29).

44 Teiseks tuleneb määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punktis b sisuliselt üle võetud määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b sõnastusest, et see säte puudutab konkreetselt kauba pakkumist, turuleviimist või ladustamist „nimetatud otstarbel“ või vastava tähisega teenuste osutamist.

45 Sellest järeldub, et selleks, et kaubamärgiga identse või sarnase tähisega tähistatud kauba ladustamist saaks pidada asjaomase tähiste „kasutamiseks“, on veel vaja, nagu märkis sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 67, et kaupa ladustav ettevõtja täidaks ise nende sätetega ette nähtud otstarvet, milleks on kaupade pakkumine või nende turuleviimine.

46 Kui see nii ei ole, ei saa asuda seisukohale, et toimingu, mis kujutab endast kaubamärgi kasutamist, teeb see isik, ega ka seisukohale, et tähist kasutatakse tema enda kaubandusteadaannetes.

47 Käesoleval juhul, mis puutub põhikohtuasja vastustajatesse, siis nagu on osutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 34, märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus üheselt, et nad ise ei pakkunud asjaomast kaupa müügiks ega viinud seda turule, kusjuures viimane täpsustab oma küsimuse sõnastuses, et ainult kolmas isik kavatseb kaupa pakkuda või turule viia. Sellest järeldub, et nad ise ei kasuta tähist oma reklaamteadaannetes.

48 See järeldus ei mõjuta siiski võimalust asuda seisukohale, et vastustajad ise kasutavad tähist parfüümipudelite puhul, mida nad ladustavad mitte kolmandatest isikutest müüjate, vaid enda nimel, või mida nad juhul, kui nad ei suuda kolmandast isikust müüjat identifitseerida, ise pakuvad või turustavad.

49 Lõpetuseks olgu märgitud, et hoolimata käesoleva kohtuotsuse punktis 47 nimetatud kaalutlustest nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et kuivõrd teenuseosutaja võimaldab muul ettevõtjal tähist kasutada, tuleb tema rolli analüüsida lähtuvalt muudest õigusnormidest kui määruse nr 207/2009 artikkel 9 või määruse 2017/1001 artikkel 9 (vt selle kohta 23. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Google France ja Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 57, ja 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, punkt 35), nagu direktiivi 2000/31 artikli 14 lõige 1 või direktiivi 2004/48 artikli 11 esimene lause.

50 Sellega seoses palub Coty Euroopa Kohtul juhul, kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastatakse eitavalt, võtta seisukoht küsimuses, kas veebiplatvormi haldaja tegevus niisugustel tingimustel nagu põhikohtuasjas kuulub direktiivi 2000/31 artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse, ja kui see ei ole nii, siis kas sellise platvormi haldajat tuleb pidada „rikkujaks“ direktiivi 2004/48 artikli 11 esimese lause tähenduses.

51 Tuleb siiski meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb hinnata ainult neid põhikohtuasja poolte Euroopa Kohtule esitatud küsimusi, mis on liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotluse esemeks (3. septembri 2015. aasta kohtuotsus A2A, C-89/14, EU:C:2015:537, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

52 On aga selge, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole oma eelotsusetaotluses seda küsimust tõstatanud ning seega ei ole sellele vaja vastata.

53 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punkti b ja määruse 2017/1001 artikli 9 lõike 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa kolmanda isiku jaoks, ilma et ta oleks rikkumisest teadlik, ei tule pidada seda kaupa asjaomaste sätete tähenduses pakkumise või turuleviimise otstarbel ladustavaks, kui see isik ise neid eesmärke ei taotle.

Kohtukulud

54 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 2 punkti b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes ladustab kaubamärgist tulenevat õigust rikkuvat kaupa kolmanda isiku jaoks, ilma et ta oleks rikkumisest teadlik, ei tule pidada seda kaupa asjaomaste sätete tähenduses pakkumise või turuleviimise otstarbel ladustavaks, kui see isik ise neid eesmärke ei taotle.

Allkirjad